

Retningslinjer for fremadrettet vurdering af selskabets egne risici (baseret på ORSA-principperne)

Retningslinjer for fremadrettet vurdering af selskabets egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1. Indledning

- 1.1. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) 1094/2010 af 24. november 2010 (kaldet "EIOPA-forordningen" eller "forordningen")¹ udsteder EIOPA retningslinjer for de nationale kompetente myndigheder (NKM) i forberedelsesfasen frem til anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II-direktivet)².
- 1.2. Disse retningslinjer er baseret på artikel 41, artikel 44, artikel 45 og artikel 246 i solvens II-direktivet.
- 1.3. I mangel af forberedende retningslinjer kan de europæiske nationale kompetente myndigheder se et behov for at udvikle nationale løsninger for at sikre et forsvarligt risikofølsomt tilsyn. I stedet for at opnå konsekvent og konvergent tilsyn i EU kan der opstå forskellige nationale løsninger, der forhindrer et velfungerende indre marked
- 1.4. Det er meget vigtigt, at der findes en konsekvent og konvergent tilgang med hensyn til forberedelsen til Solvens II. Disse retningslinjer bør ses som en del af forberedelsen til Solvens II, idet de fremmer forberedelsen af vigtige områder af Solvens II, som skal sikre, at selskaberne ledes korrekt, og at tilsynsmyndigheden har tilstrækkelige oplysninger til rådighed. Disse områder udgør ledelsessystemet, herunder risikostyringssystemet og en fremadrettet vurdering af selskabets egne risici (baseret på principperne om vurdering af egen risiko og solvens, også kaldet ORSA), præansøgning om interne modeller og indsendelse af oplysninger til nationale kompetente myndigheder.
- 1.5. Tidlig forberedelse er vigtigt for at sikre, at når Solvens II er trådt i kraft i sin helhed, er selskaberne og nationale kompetente myndigheder velforberedte og klar til at anvende det nye system. Nationale kompetente myndigheder ventes derfor at føre en tæt dialog med selskaberne.
- 1.6. Som led i forberedelserne til gennemførelsen af Solvens II bør nationale kompetente myndigheder fra den 1. januar 2014 indføre retningslinjerne i overensstemmelse med dette dokument, så forsikrings- og genforsikringsselskaber tager de rigtige skridt til fuld implementering af Solvens II.
- 1.7. Nationale kompetente myndigheder bør ved udgangen af februar efter hvert relevant år, første gang senest den 28. februar 2015 baseret på perioden 1. januar 2014 til 31. december 2014, sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen af disse retningslinjer.
- 1.8. De nationale kompetente myndigheder forventes i forberedelsesfasen at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber foretager en fremadrettet vurdering af de risici, som de er eksponeret for, svarende til de regler, de skal følge, når

---

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

Solvens II træder i kraft. I denne forbindelse forventes det, at forsikrings- og genforsikringsselskaber aktivt forbereder og påbegynder implementeringen af den fremadrettede vurdering af selskabets egne risici (baseret på ORSA-principperne) i henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet.

- 1.9. Eftersom vurderingen af det samlede solvensbehov kan foretages, uanset hvilke kvantitative lovkrav der er i kraft, forventes de nationale kompetente myndigheder at sikre, at selskaberne foretager denne vurdering fra og med 2014.
- 1.10. Vurderingen af den løbende overholdelse af lovpligtige kapitalkrav og kravene vedrørende forsikringsmæssige hensættelser i henhold til artikel 45, stk. 1, litra b), og vurderingen af det omfang, i hvilket det pågældende selskabs risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for beregningen af solvenskapitalkravet, i henhold til artikel 45, stk. 1, litra c), i solvens II-direktivet er tæt knyttet til de kvantitative krav i Solvens II, som endnu ikke er trådt i kraft i forberedelsesfasen.
- 1.11. Idet alle de aspekter, der skal indgå i vurderingen af det omfang, i hvilket det pågældende selskabs risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for beregningen af solvenskapitalkravet, allerede indgår i præansøgningsprocessen for brugere af en intern model, forventes de nationale kompetente myndigheder ikke at sikre, at selskaber, der er i gang med præansøgningsprocessen, foretager denne vurdering i den fremadrettede vurdering af egne risici.
- 1.12. Retningslinjerne fokuserer mere på, hvad der skal opnås med denne vurdering, end på hvordan den skal foretages. Eftersom vurderingen af det samlede solvensbehov er et udtryk for selskabets eget syn på dets risikoprofil og den kapital og andre midler, der kræves for at håndtere disse risici, bør selskabet selv beslutte, hvordan vurderingen skal foretages i overensstemmelse med arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets virksomhed.
- 1.13. Disse forberedende retningslinjer omfatter retningslinjer for en rapport vedrørende den fremadrettede vurdering af egne risici. Rapporten har til formål at stille de nødvendige oplysninger om den foretagne vurdering til rådighed for tilsynsmyndigheden.
- 1.14. EIOPA anerkender og støtter udviklingen og resultaterne både globalt og nationalt uden for EU med hensyn til at indføre standarder for fremadrettet vurdering af egen risiko og solvens. EIOPA forventer ikke, at tilsynsmyndighederne i tredjelande anvender de forberedende retningslinjer. Retningslinjerne omfatter ikke ækvivalensanalyser, og de foregriber heller ikke afgørelser truffet i fortiden eller fremtiden af Europa-Kommissionen vedrørende ækvivalens. Når der refereres til koncernstrukturer eller koncernniveau gælder de forberedende retningslinjer kun for EØS-grupper, og ikke for filialer i EØS af tredjelandes (gen)forsikringsselskaber.
- 1.15. Det er afgørende, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan er bekendt med alle væsentlige risici, som selskabet er eksponeret for, uanset om

disse risici er medtaget i beregningen af solvenskapitalkravet, og om de er kvantificerbare eller ej. Det er også afgørende, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet tager aktiv del i den fremadrettede vurdering af egne risici ved at styre processen og forholde sig kritisk til resultatet.

- 1.16. For koncerner, der ønsker at ansøge om brug af et enkelt koncerndokument til den fremadrettede vurdering af egne risici, stilles der krav om en klar sammenhæng mellem koncernens processer.
- 1.17. Disse retningslinjer gælder både for individuelle selskaber og på koncernniveau. Retningslinjerne vedrører endvidere emner, som er relevante for de koncernmæssige aspekter af den fremadrettede vurdering af egne risici, navnlig med hensyn til koncernspecifikke risici eller risici, som er mindre relevante på selskabsniveau end på koncernniveau.
- 1.18. De retningslinjer, der er relevante for individuelle selskaber, finder tilsvarende anvendelse på koncernens fremadrettede vurdering af egne risici. Herudover skal koncernen også tage hensyn til de koncernspecifikke retningslinjer.
- 1.19. Brugere af interne modeller der er i en præansøgningsproces om interne modeller, forventes at forberede anvendelsen af den interne model i vurderingen af deres samlede solvensbehov. Derfor bør brugere af interne modeller, som er i præansøgningsfasen, have mulighed for at bruge den interne model i den forberedende fase.
- 1.20. I disse retningslinjer forstås ved:
  - a) "fremadrettet vurdering af egne risici", der anvendes i retningslinjerne: "fremadrettet vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)"
  - b) "koncernniveau": sammenhængende økonomisk enhed (ud fra en holistisk betragtning), der omfatter alle enheder i koncernen som anført i retningslinjerne for ledelsessystemet
  - c) "den ansvarlige enhed" som bliver brugt i de koncernspecifikke retningslinjer som "den enhed, der er ansvarlig for at overholde ledelseskravene på koncernniveau":
  - d) "koncernens fremadrettede vurdering af egne risici": den fremadrettede vurdering af egne risici, der foretages på koncernniveau, og
  - e) "dokument om koncernens enkelte fremadrettede vurdering af egne risici": den enkelte fremadrettede vurdering af egne risici foretaget for koncernen og for hvert af koncernens datterselskaber på den samme referencedato og for den samme periode i ét dokument, såfremt tilsynsmyndigheden giver sin godkendelse.
- 1.21. Disse retningslinjer træder i kraft den 1. januar 2014.

Afsnit I: Generelle bestemmelser for forberedende retningslinjer

Retningslinje 1 – Generelle bestemmelser for retningslinjer

- 1.22. Som led i forberedelserne til gennemførelsen af Solvens II bør nationale kompetente myndigheder fra den 1. januar 2014 træffe passende foranstaltninger med henblik på at indføre disse retningslinjer om den fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)
- 1.23. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner træffer passende foranstaltninger med henblik på at
- a. fastlægge en proces for udarbejdelse af en fremadrettet vurdering af egne risici
  - b. indsamle kvalitative oplysninger som dokumentation for den fremadrettede vurdering af egne risici, som giver de nationale kompetente myndigheder mulighed for at vurdere og evaluere kvaliteten af disse processer.

Retningslinje 2 – Situationsrapport til EIOPA

- 1.24. Nationale kompetente myndigheder bør ved udgangen af februar efter hvert relevant år, første gang senest den 28. februar 2015 baseret på perioden 1. januar 2014 til 31. december 2014, sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen af disse retningslinjer.

Retningslinje 3: Anvendelighed af tærskelværdien for den fremadrettede vurdering af egne risici

- 1.25. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at alle selskaber og koncerner der falder indenfor solvens II-direktivet foretager en vurdering af deres samlede solvensbehov fra og med 2014.
- 1.26. De nationale kompetente myndigheder bør kræve, at selskaber der samlet repræsenterer en markedsandel på mindst 80 % som defineret i retningslinje 5 til 7 i "Retningslinjer for indsendelse af oplysninger til de nationale kompetente myndigheder" foretager en vurdering af, hvorvidt selskabet løbende overholder de lovpligtige kapitalkrav i Solvens II og kravene vedrørende forsikringsmæssige hensættelser i Solvens II fra og med 2015. Der vil blive stillet tekniske specifikationer til rådighed til beregningen af det lovpligtige kapitalkrav i Solvens II og til beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser.
- 1.27. De nationale kompetente myndigheder bør kræve, at koncerner, der indsender årlige kvantitative oplysninger som defineret i retningslinje 9 i "Retningslinjer for indsendelse af oplysninger til de nationale kompetente myndigheder" foretager en vurdering af, hvorvidt koncernen løbende ville skulle overholde de lovpligtige kapitalkrav i Solvens II og kravene vedrørende forsikringsmæssige hensættelser i Solvens II fra og med 2015. Der vil blive stillet tekniske specifikationer til rådighed til beregningen af det lovpligtige kapitalkrav i Solvens II og til beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser.

- 1.28. De nationale kompetente myndigheder bør tillade, at selskaber og koncerner, der er i gang med præ-ansøgning om en intern model, gør brug af denne model i vurderingen af de lovpligtige kapitalkrav, forudsat at selskabet eller koncernen også foretager vurderingen, i tilfælde af at ansøgningen om brug af den interne model i henhold til Solvens II afvises af den nationale kompetente myndighed.
- 1.29. Hvis et selskab, som ikke er i præ-ansøgningsfasen om en intern model, falder indenfor den tærskelværdi, der er anført i afsnit 1.26, og en koncern falder indenfor den tærskelværdi, der er anført i afsnit 1.27, i forbindelse med beregningen af de lovpligtige kapitalkrav i Solvens II bør de nationale kompetente myndigheder kræve, at selskabet eller koncernen foretager en vurdering af det omfang, i hvilket selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for beregningen af solvenskapitalkravet i Solvens II fra og med 2015. Der vil blive stillet tekniske specifikationer til rådighed til beregningen af det lovpligtige kapitalkrav i Solvens II og til beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser.

Afsnit II: Fremadrettet vurdering af egne risici

Retningslinje 4 – Proportionalitet

- 1.30. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet udvikler sine egne processer med passende og tilstrækkelige teknikker til den fremadrettede vurdering af egne risici. Disse processer skal tilpasses selskabets organisationsstruktur og risikostyringssystem og tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets virksomhed.

Retningslinje 5 – Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets rolle: top-down-tilgang

- 1.31. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan tager aktiv del i den fremadrettede vurdering af egne risici, herunder styrer, hvordan vurderingen skal foretages, samt forholder sig kritisk til resultaterne.

Retningslinje 6 – Dokumentation

- 1.32. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet som minimum råder over nedenstående dokumentation i forbindelse med den fremadrettede vurdering af egne risici:
- selskabets politik for den fremadrettede vurdering af egne risici
  - en fortegnelse over hver enkelt fremadrettet vurdering af egne risici
  - en intern rapport vedrørende hver enkelt fremadrettet vurdering af egne risici og
  - en tilsynsrapport vedrørende den fremadrettede vurdering af egne risici.

Retningslinje 7 – Politik for den fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1.33. I henhold til artikel 41 og 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan godkender politikken for den fremadrettede vurdering af egne risici. Denne politik skal som minimum omfatte:

- a) en beskrivelse af de fastlagte processer og procedurer for den fremadrettede vurdering af egne risici
- b) overvejelser omkring sammenhængen mellem risikoprofilen, de godkendte risikotolerancegrænser og det samlede solvensbehov
- c) oplysninger om:
  - (i) hvordan og hvor ofte stresstests, følsomhedsanalyser, omvendte stresstests eller andre relevante analyser skal udføres
  - (ii) standarder for datakvalitet, og
  - (iii) hyppigheden af selve vurderingen og begrundelsen for dens tilstrækkelighed, navnlig under hensyntagen til selskabets risikoprofil og volatiliteten af dets samlede solvensbehov i forhold til dets kapitalposition, og
  - (iv) tidspunktet for udarbejdelsen af den fremadrettede vurdering af egne risici og de omstændigheder, der udløser et behov for en fremadrettet vurdering af egne risici uden for den almindelige tidsplan.

Retningslinje 8 – Fortegnelse over hver enkelt fremadrettet vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1.34. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet internt og på passende vis dokumenterer, hver enkelt fremadrettet vurdering af egne risici samt resultaterne deraf.

Retningslinje 9 – Intern rapport vedrørende den fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1.35. I henhold til artikel 41, 44 og 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet som minimum formidler resultaterne af og konklusionerne på den fremadrettede vurdering af egne risici til alle relevante medarbejdere, så snart processen og resultaterne er godkendt af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

Retningslinje 10 – Tilsynsrapport vedrørende den fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1.36. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet indsender tilsynsrapporten vedrørende den fremadrettede vurdering af egne risici senest to uger efter, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet har gennemgået og godkendt vurderingen. Tilsynsrapporten bør som minimum indeholde følgende:

- a) de kvalitative og kvantitative resultater af den fremadrettede vurdering og de konklusioner, som selskabet har draget af disse resultater

- b) de anvendte metoder og vigtigste antagelser
- c) en sammenligning af det samlede solvensbehov, de lovpligtige kapitalkrav og selskabets kapitalgrundlag, hvor det er relevant i forhold til de indførte tærskelværdier.

Afsnit III: Særlige omstændigheder ved udarbejdelsen af den fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

Retningslinje 11 – Værdiansættelse og indregning af det samlede solvensbehov

- 1.37. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet, hvis det anvender et indregnings- og værdiansættelsesgrundlag, der er anderledes end det grundlag, der er fastlagt i Solvens II, i vurderingen af dets samlede solvensbehov, redegør for, hvordan dette indregnings- og værdiansættelsesgrundlag giver en bedre vurdering af den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser og selskabets forretningsstrategi, samtidig med at kravet om velfunderet og forsvarlig ledelse af selskabet overholdes.
- 1.38. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at selskabet kvantitativt, på bedste skøn basis, estimerer indvirkningen af de forskellige indregnings- og værdiansættelsesgrundlag i vurderingen af det samlede solvensbehov i de tilfælde, hvor der er anvendt indregnings- og værdiansættelsesgrundlag, der er forskellige fra Solvens II i vurderingen af det samlede solvensbehov fra og med 2015 under forudsætning af, at de tekniske specifikationer er blevet stillet til rådighed af EIOPA.

Retningslinje 12 – Vurdering af det samlede solvensbehov

- 1.39. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet vurderer sit samlede solvensbehov, udtrykker dette i kvantitative termer og supplerer med en kvalitativ beskrivelse af de væsentligste risici.
- 1.40. Hvor det er relevant, bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet for de identificerede væsentlige risici udfører et fyldestgørende antal stresstests eller analyser af scenarier med henblik på at skabe et forsvarligt grundlag for vurderingen af det samlede solvensbehov.

Retningslinje 13 – Det samlede solvensbehov i et fremadrettet perspektiv

- 1.41. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets vurdering af det samlede solvensbehov er fremadrettet og omfatter et passende mellem- eller langsigtet perspektiv.

Retningslinje 14 – Lovpligtige kapitalkrav

- 1.42. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet og retningslinje 3 vedrørende anvendelighed af tærskelværdien for den fremadrettede vurdering af egne risici bør de nationale kompetente myndigheder sikre at selskabet, som en del af

denne vurdering analyserer, om selskabet løbende vil overholde de lovpligtige kapitalkrav i Solvens II, og at analysen som minimum omfatter:

- a) potentielle væsentlige ændringer i risikoprofilen
- b) kvantiteten og kvaliteten af kapitalgrundlaget i hele selskabets planlægningsperiode, og
- c) sammensætningen af kapitalgrundlaget på tværs af de forskellige tiers, og hvordan denne sammensætning kan ændre sig som følge af indløsning, tilbagebetaling og løbetider i løbet af planlægningsperioden.

Retningslinje 15 – Forsikringsmæssige hensættelser

1.43. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet og retningslinje 3 vedrørende anvendelighed af tærskelværdien for den fremadrettede vurdering af egne risici bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet sikrer at aktuarfunktionen:

- a) leverer input til hvorvidt, selskabet løbende vil overholde kravene vedrørende beregningen af forsikringsmæssige hensættelser, og
- b) identificerer potentielle risici, der er forbundet med denne beregning.

Retningslinje 16 – Afvigelser fra de antagelser, der ligger til grund for beregning af solvenskapitalkravet

1.44. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet og retningslinje 3 vedrørende anvendelighed af tærskelværdien for den fremadrettede vurdering af selskabets egne risici bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet vurderer, hvorvidt dens risikoprofil afviger fra de antagelser, der ligger til grund for beregningen af solvenskapitalkravet i Solvens II, og hvorvidt der er tale om væsentlige afvigelser. Selskabet kan som et første skridt foretage en kvalitativ analyse, og hvis denne indikerer, at afvigelsen ikke er væsentlig, er en kvantitativ vurdering ikke nødvendig.

Retningslinje 17 – Forbindelse til den strategiske ledelsesproces og beslutningsrammen

1.45. I henhold til artikel 45 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet som minimum tager højde for resultaterne af den fremadrettede vurdering af egne risici og den viden, der er indsamlet i løbet af vurderingsprocessen, i:

- a) sin kapitalforvaltning
- b) sin forretningsplanlægning
- c) sin produktudvikling og sit produktdesign.

Retningslinje 18 – Hyppighed

1.46. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet foretager den fremadrettede vurdering af egne risici mindst én gang om året.

Afsnit IV: Koncernmæssige aspekter i udarbejdelsen af den fremadrettede vurdering af selskabets egne risici (baseret på ORSA-principperne)

Retningslinje 19 – Omfanget af koncernens fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1.47. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed, foretager koncernens fremadrettede vurdering af egne risici således, at den afspejler koncernens struktur og risikoprofil. Alle enheder, der indgår i tilsynet på koncernniveau, bør medtages i den fremadrettede vurdering af selskabets egne risici. Dette bør omfatte både forsikrings- og genforsikringsselskaber, ikkeforsikrings- og ikke-genforsikringsselskaber og såvel regulerede som ikke-regulerede enheder, hvad enten de har hjemsted i eller uden for EØS.

Retningslinje 20 – Rapportering til tilsynsmyndighederne

1.48. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet og såfremt den ansvarlige enhed ansøger om at indsende et enkelt dokument til den fremadrettede vurdering af egne risici, gælder følgende:

- a) Den koncerntilsynsførende skal beslutte, hvorvidt koncernen skal gives lov til at udarbejde et enkelt dokument til den fremadrettede vurdering af egne risici, såfremt der ikke besluttet andet i tilsynskollegiet, og såfremt ingen af de medlemmer, der ellers normalt ville modtage en individuel fremadrettet vurdering af egne risici, modsætter sig dette.
- b) Hvis et eller flere af datterselskaberne har hjemsted i en medlemsstat, hvis officielle sprog er forskelligt fra de sprog, det enkelte dokument til vurdering af egne risici affattes på, bør den pågældende tilsynsmyndighed konsultere den koncerntilsynsførende, tilsynskollegiet og selskabet selv, før koncernen pålægges at oversætte den del af den fremadrettede vurdering af egne risici, der vedrører datterselskabet, til det officielle sprog i den medlemsstat, hvor datterselskabet har hjemsted.

Retningslinje 21 – Vurdering af koncernspecifikke risici indvirkning på det samlede solvensbehov

1.49. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed for den fremadrettede vurdering af egne risici, i tilstrækkeligt omfang vurderer indvirkningen af alle koncernspecifikke risici og indbyrdes afhængighedsforhold i koncernen samt disse risici og indbyrdes afhængighedsforholds indvirkning på det samlede solvensbehov under hensyntagen til koncernmæssige aspekter og det faktum, at omfanget af visse risici kan være større på koncernniveau.

Retningslinje 22 – Generel regel for koncernens fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1.50. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet og retningslinje 8 om fortegnelsen over hver fremadrettet vurdering af egne risici, bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed, i fortegnelsen over

koncernens fremadrettede vurdering af selskabets egne risici som minimum inkluderer en beskrivelse af, hvordan der er taget højde for følgende faktorer i vurderingen af det samlede solvensbehov og i vurderingen af den løbende overholdelse af de lovpligtige kapitalkrav³:

- a) identifikation af kilderne til kapitalgrundlaget i koncernen, og om der er behov for yderligere kapitalgrundlag
- b) vurdering af rådigheden, omsætteligheden eller ombytteligheden af kapitalgrundlaget
- c) anførelse af enhver planlagt overførsel af kapitalgrundlaget i koncernen, som vil have en betydelig indvirkning på alle enheder i koncernen, samt dens konsekvenser
- d) tilpasning af individuelle strategier til strategierne på koncernniveau
- e) specifikke risici, som koncernen er eksponeret for.

Retningslinje 23 – Særlige krav til et enkelt dokument til fremadrettet vurdering af egne risici

1.51. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed, når den ansøger om at indsende et enkelt dokument til fremadrettet vurdering af egne risici, forklarer, hvordan datterselskaberne er dækket, og hvordan datterselskabernes administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan deltager i vurderingsprocessen og godkendelsen af resultaterne af denne.

Retningslinje 24 – Brugere af en intern model

1.52. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed i koncernens fremadrettede vurdering af egne risici beskriver hvilke tilknyttede selskaber i koncernen, som ikke anvender den interne model til at beregne deres solvenskapitalkrav, samt forklare hvorfor dette er tilfældet.

Retningslinje 25 – Integration af tilknyttede forsikrings- og genforsikringsselskaber i tredjelande

1.53. I henhold til artikel 45 og 246 i solvens II-direktivet bør de nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed, i vurderingen af koncernens samlede solvensbehov vurderer de risici, som selskabet er eksponeret for i tredjelande, på en konsistent måde som den gør for selskabets EØS-virksomhed, under særlig hensyntagen til vurderingen af kapitalens omsættelighed og ombyttelighed.

Overholdelse og indberetningsregler

1.54. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i EIOPA-forordningen bestræber de kompetente myndigheder sig bedst muligt på at efterleve retningslinjer og henstillinger.

---

³ Vurderingen af den løbende overholdelse forventes af de koncerner, der falder inden for tærskelværdien.

- 1.55. Kompetente myndigheder, der efterlever eller har til hensigt at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.56. Kompetente myndigheder bekræfter over for EIOPA, om de efterlever eller har til hensigt at efterleve disse retningslinjer og angiver årsager til eventuel manglende efterlevelse senest to måneder efter offentliggørelsen.
- 1.57. Hvis EIOPA ikke har modtaget et svar inden denne dato, anser EIOPA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne.

Afsluttende bestemmelse om gennemgang

- 1.58. Disse retningslinjer skal evalueres af EIOPA.
- 1.59. I retningslinje 3 henvises der til år 2015. Dette vil blive revurderet på basis af den seneste udvikling i omnibus II-direktiv forhandlingerne.